

[Stauning.]

er den rigtige, at det konservative Parti, tvunget af Omstændighederne, har maattet gaa til Afvikling af den Politik, der er Grundlaget for det Forslag, med hvilket man i Dag beskæftiger sig.

At de to store konservative Blade her i Hovedstaden saa i Dag faar den fuldkomne rigtige Bedømmelse af det ærede Medlem Hr. Fraenkel, forandrer i og for sig alligevel ikke deres Stilling, for de har jo dog ved mange Lejligheder netop været fremhævet som Konservatismens Organer. Der er heller ingen Tvivl om, at disse to Blade var afgørende for Hovedstadens Vedkommende med Hensyn til den store konservative Valgsejr, mere end Kandidaterne utvivlsomt. Da havde man dog Brug for disse Blade, da kunde man godt bruge Forretningerne. (*Fraenkel*: Vi har altid Brug for de Blade, naar vi bare kan faa Lov til at bruge dem — selvfølgelig!). Jeg har heller ikke i Sinde at berøve det ærede Medlem den Støtte, som Forretningerne kan yde ham.

Disse to store Forretninger, hvis Formaal er at tjene Penge til Udgiverne, de kan naturligvis godt yde en nyttig Haandsrækning ved visse Lejligheder, men det er rart, at det alligevel er blevet fremhævet saa stærkt, som det er sket her, at de først og fremmest er Forretninger, og hvis de i Morgen finder paa at skifte Navn og Politik og det hele, saa gør de det, uden at det konservative Parti har noget at skulle have sagt i den Anledning. (*Fraenkel*: Ikke det mindste!). Det er fortræffeligt at vide det, men det kan dog maaske gøre nogle Medlemmer betænkelige med Hensyn til, i hvor høj Grad de skal tillægge det Betydning, hvad der findes i disse Blade.

I Anledning af Udtalelser af de ærede Medlemmer Hr. Dahlgaard og Hr. Holstein maa jeg sige, at de stadig — navnlig disse to og maaske ogsaa andre — svæver i den Vildfarelse, at Socialdemokratiet i Øjeblikket staar med en ny Erhvervspolitik. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har ofte manøvreret med denne Paastand, og i Dag gjorde det ærede Medlem Hr. Holstein det. Og det ærede Medlem Hr. Holstein viste i sin Omtale af Partiets Kongres, hvilken manglende Opfattelse der er udenfor Socialdemokratiet med Hensyn til hele vor Partiorganisation. Han sagde noget om, at paa den Kongres var der vist ogsaa tilkaldt Landborepræsentanter. Ja, der var Repræsentanter for ca. 100 000 Medlemmer ude paa Landet, og det er der altid ved vore Kongresser, voksende fra Kongres til Kongres, fordi vi heldigvis er et Parti i Frem-

gang, som endog i de sidste Aar kan notere en Fremgang paa 4 000, til Trods for de sørgelige Tider, der driver Tusinder ud af enhver Forening, fordi de ikke kan betale.

Altsaa, paa denne Kongres, som var et fuldgyldigt Udtryk for Partiets store Medlemshær, og hvor Repræsentationen foregaar, ikke saadan at man tilkalder det ærede Medlem Hr. Bording eller en anden Landborepræsentant, for at han skal give sit Besyv med, men hvor der møder delegerede fra alle Landets Egne, fra over 1 000 socialdemokratiske Foreninger, drøftede vi den øjeblikkelige Situation, som vi gør det ved enhver Kongres; men der skete ikke nogen Proklamering af nogen ny Politik, og nogle enkelte Eksempler vil sikkert ogsaa bringe de ærede Medlemmer paa andre Tanker.

I 1922 havde Kongressen i Vejle endnu ikke været afholdt — den blev først afholdt i 1927 —, og da kæmpede Socialdemokratiet her paa Rigsdagen for at gennemføre en Beskyttelsespolitik for Erhvervene og stemte for den Beskyttelse, der den Gang gennemførtes under Navn af Importregulering, og som var en endog betydelig krassere Beskyttelse end det, der nu har været Tale om af Importafgifter eller lignende Foranstaltninger. Vi stemte derfor, fordi vi alle Dage har staaet paa det praktiske Standpunkt, at overfor de givne Situationer tager vi det Standpunkt, som disse Situationer kræver.

Jeg maa maaske med den højtærede Formands forventede Tilladelse citere nogle Linier af en Tale, der blev holdt her paa Rigsdagen længe før Vejlekongressen. Vejlekongressen fandt Sted i Juni 1927, men denne Tale er holdt den 29. Januar 1926 af det daværende Medlem Hr. Svend Trier — den staar Spalte 4465—66. Han siger her:

„Og jeg behøver ikke at sige, hvad vor Stilling er — det er sagt saa hyppigt — med Hensyn til at give Tilskud fra Statens Side, enten som her eller gennem Krisetold eller Importregulering, eller hvad Vej der skulde gaas: Vi mener ikke, det bør ske, uden at Virksomhederne er underkastet den fuldkomneste Kontrol, saaledes at det ogsaa, hvis det var Krisetold eller Importregulering, kunde sikres, at der ikke derigennem skabtes en Prisstigning, som Befolkningen skulde betale. Det er Betingelsen; og jeg har ikke Indtryk af, at de Konservative nogen Sinde er gaaet ind paa den Betingelse.“

Denne Udtalelse viser altsaa ganske tydeligt, at i 1926 stod vor Ordfører paa ganske samme Standpunkt som vi nu, hævde, at man meget godt kan gaa til Krisetold og